

Arrest

nr. 189 520 van 6 juli 2017
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift X, die verklaart van Montenegrijnse nationaliteit te zijn, op 1 maart 2017 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 11 januari 2017 waarbij een aanvraag voor een toelating tot verblijf onontvankelijk wordt verklaard (bijlage 15quater).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 6 maart 2017 met referentnummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 mei 2017 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 24 mei 2017.

Gelet op de beschikking van 1 juni 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 juni 2017.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat R. JESSEN, loco advocaat M. SAMPERMANS, en van advocaat A. COENE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Onderzoek van het beroep

1.1. Verzoekster voert in een enig middel een schending aan van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van “artikel 8” en van “de beginselen van behoorlijk bestuur: zorgvuldigheidsplicht”.

1.2. Er dient op te worden gewezen dat overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van

vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) aan de partijen bij beschikking van 16 mei 2017 de grond werd meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen.

1.3. Verzoekster richt op 24 mei 2017 een schrijven aan de Raad, waarin zij verzoekt te worden gehoord. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt verzoekster kenbaar het niet eens te zijn met de in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, §3 van de Vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog haar visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl. St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dat, voor zover in dit verzoek meer wordt aangevoerd dan dat, hiermee geen rekening moet worden gehouden omdat het niet de vorm kan aannemen van een bijkomende memorie waarop de Raad dient te antwoorden. Bovendien dient erop te worden gewezen dat het verzoek tot horen er niet toe strekt verzoekster ter terechtzitting de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift of – in voorkomend geval – de synthesememorie, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten.

1.4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 29 juni 2017 staat het volgende vermeld: *“De voorzitter wijst erop dat de verzoekende partij heeft gevraagd om te worden gehoord aangaande de beschikking die de Raad heeft uitgevaardigd met toepassing van artikel 39/73 van de wet van 15 december 1980. De verzoekende partij legt bijkomende documenten neer en wijst erop dat er een buitengewone omstandigheid is gelegen in het feit dat zij thans hoogzwanger is en volgende maand zal bevallen. De voorzitter wijst erop dat de Raad in de uitoefening van zijn opdracht tot wettigheidscontrole geen rekening kan houden met stukken of elementen die dateren van na het nemen van de bestreden beslissing en dat de verzoekende partij haar zwangerschap niet heeft aangevoerd in haar verblijfsaanvraag. De verzoekende partij gaat hier niet verder op in en stelt voor de grond van de zaak te willen verwijzen naar haar verzoekschrift. Door de voorzitter gevraagd of zij wenst te repliceren op de beschikking die het voorwerp uitmaakt van haar vraag om te worden gehoord, stelt de verzoekende partij dit niet te willen doen. De verwerende partij heeft bij dit alles geen opmerkingen.”*

1.5. Wat betreft het argument dat verzoekster hoogzwanger is en volgende maand zal bevallen, herhaalt de Raad – zoals tevens reeds in de beschikking werd gesteld – dat zij deze omstandigheid niet heeft opgeworpen in haar verblijfsaanvraag. De regelmatigheid van een administratieve beslissing dient evenwel te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van een beslissing kon beschikken. Het bestuur kon op het moment van het totstandkomen van de bestreden beslissing geen rekening houden met de elementen die verzoekster voor het eerst opwerpt in haar verzoekschrift. Zoals in de beschikking reeds werd geopperd, staat het verzoekster vrij deze omstandigheid aan te halen in een eventuele nieuwe verblijfsaanvraag. Door verder louter te volharden in het verzoekschrift en te stellen dat zij niet wenst te repliceren op de beschikking, gaat verzoekster volledig voorbij aan het doel van de vraag om te worden gehoord – zijnde haar visie ten aanzien van de inhoud van de beschikking, waarmee zij het niet eens is, kenbaar te maken – en brengt zij geen elementen aan die ertoe leiden anders te oordelen dan wat reeds in de beschikking werd gesteld. De inhoud van de beschikking blijft derhalve overeind.

Het enig middel is, in zoverre ontvankelijk, ongegrond.

2. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes juli tweeduizend zeventien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

mevr. N. DENIES,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

N. DENIES

M. EKKA